

ความสำคัญของจุด (เลขศูนย์)

วันนี้พ่อผู้ประทานโชคได้มาพบกับลูกทุกคนที่มีโชคของท่าน พ่อผู้ประทานโชคกำลังแสดงให้ลูกทุกคนได้เห็นถึงวิธีที่ง่ายที่สุดที่จะสร้างโชคของลูก เพียงแค่รู้บัญชีของจุด การคำนวณของเลขศูนย์เป็นสิ่งที่ง่ายที่สุด จงรู้ถึงความสำคัญของจุดและกลับมายิ่งใหญ่ ลูกทุกคนรู้ถึงบัญชีของจุด (เลขศูนย์) ที่ง่ายที่สุดและมีนัยสำคัญที่สุดหรือไม่? การพูดถึงเลขศูนย์และกลายเป็นจุด จงกลายเป็นจุดและจดจำพ่อ, ผู้เป็นจุด ลูกเป็นจุดและเวลานี้ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เป็นจุดแล้วกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ, ผู้เป็นจุด และเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อ ยุคแห่งการเฉลิมฉลองการพบปะนี้กล่าวได้ว่าเป็นยุคของสภาพที่โอบยบิน ชีวิตบราห์มินคือการพบปะและการเฉลิมฉลอง ในขณะที่ทำทุกสิ่งด้วยวิธีนี้และในขณะที่มีการกระทำอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะได้สัมผัสกับสภาพที่เหนือปวงกรรม (คาร์มาทิต) ของการเป็นอิสระจากปวงกรรม ลูกไม่ได้เข้าไปสู่ปวงกรรมใดๆ แต่ลูกอยู่ในทุกความสัมพันธ์กับพ่อ พ่อคาราวันฮาร์ทำให้ลูกเป็นเครื่องมือและทำให้ลูกทำทุกสิ่ง ดังนั้นตัวลูกเองจึงกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และนี่คือสำนึกของความสัมพันธ์ที่ทำให้ลูกเป็นอิสระจากปวง เมื่อลูกทำทุกสิ่งในความสัมพันธ์ ก็จะไม่มีการมีปวง เมื่อลูกคิดว่า “ฉันทำสิ่งนี้” ลูกก็ลืมความสัมพันธ์และสร้างปวง ยุคบรรจบพบกันคือยุคของการมีประสบการณ์กับสภาพที่เป็นอิสระจากปวง ของการมีความสัมพันธ์กับพ่อ และของการได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกรักษาความสัมพันธ์ทั้งหมดไว้ได้หรือไม่ หรือลูกได้เข้ามาในปวงหรือไม่ ที่ใดมีความรักในความสัมพันธ์ ที่นั่นมีการได้มาซึ่งการบรรลุผล ขณะที่เมื่อมีการชักเย่อในปวงใด ๆ และเพราะความตึงเครียดนั้นจึงมีความปั่นป่วนของความทุกข์และความไม่สงบ ดังนั้นเนื่องจากพ่อได้สอนลูกเกี่ยวกับบัญชีของจุดที่ง่ายตายและปวงต่างๆของร่างกายก็จบสิ้นลงแล้ว ร่างกายไม่ใช่ของลูก ลูกได้มอบให้กับพ่อแล้วและดังนั้นจึงเป็นของพ่อ ปวงดั้งเดิมของลูก “ร่างกายของฉัน” ก็ได้จบสิ้นลงด้วยเช่นกัน ลูกจะพูดว่า “ร่างกายของฉัน” ใหม? ลูกมีสิ่งนั้นในเวลานี้หรือไม่? ลูกสามารถมีสิทธิ์กับสิ่งที่ลูกได้ให้ไปแล้วได้อย่างไร? ลูกให้สิ่งนั้นไปแล้วหรือลูกยังคงเก็บสิ่งนั้นไว้เป็นของลูก? ไม่ใช่ว่าลูกพูดว่า “เป็นของท่าน” แต่ลูกยังเชื่อว่ามันเป็นของลูกอยู่ใช่ไหม?

เมื่อลูกพูดว่า “ของท่าน” ปวงของจิตสำนึกของ “ของฉัน” ก็จบสิ้นลง “ของฉัน” ที่มีขีดจำกัดใดๆ เป็นเส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่น ไม่ว่าลูกจะเรียกว่าเส้นด้าย, โช หรือเชือก สิ่งนั้นก็ผูกลูกไว้ในปวง เมื่อลูกพูดว่า “ทุกสิ่งเป็นของท่าน” ลูกก็สร้างความสัมพันธ์ ปวงขาดลง และกลายเป็นความสัมพันธ์ ปวงประเภทต่างๆไม่ว่าจะเป็นปวงของร่างกาย ธรรมชาติ ชั้นสการ์ หรือการยอมจำนนของจิตใจ ก็พิสูจน์ให้เห็นว่ามีบางสิ่งขาดหายไปในการมีความสัมพันธ์ของลูกกับพ่ออยู่ตลอดเวลา ลูกบางคนอยู่อย่างปวงอิสระจากปวงตลอดเวลาโดยการมีความสัมพันธ์กับพ่อ ในขณะที่ลูกบางคนสร้างความสัมพันธ์ตามเวลา สำหรับแรงจูงใจของตนเอง และเหตุนี้เองที่พวกเขาถูกตัดสิทธิ์จากการได้รับความสุขสันต์บรรณาทางจิตที่พิเศษสุดในชีวิตบราห์มิน พวกเขาไม่พอใจกับของตนเองและไม่สามารถได้รับพรของความพอใจจากผู้อื่น ชีวิตบราห์มิน, ชีวิตแห่งความสัมพันธ์ที่สูงส่ง คือชีวิตของการได้รับพรจากพ่อและจากครอบครัวบราห์มินทั้งหมด “พร” หมายถึงความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ลูกบราห์มินเกิดมาบนพื้นฐานของพรและความปรารถนาดีของบัพดาตา พ่อพูดว่า ลูกคือดวงวิญญาณพิเศษที่สูงส่งและมีโชค ด้วยสำนึกของพรและคุณประโยชน์เหล่านี้ นั่นคือ ด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์เหล่านี้ที่ลูกบราห์มินได้รับชีวิตใหม่และการเกิดใหม่ จงเฝ้าแต่รับพรอยู่เสมอ นี่คือการสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกัน อย่างไรก็ตามบนพื้นฐานของทั้งหมดนี้คือความสัมพันธ์ที่สูงส่งที่สุด ความสัมพันธ์จบสิ้นโชและปวงของจิตสำนึกของ “ของฉัน” ในหนึ่งวินาที รูปแรกของความสัมพันธ์คือประเด็นที่ง่าย: พ่อเป็นจุด, ฉันเป็นจุด และทุกดวงวิญญาณเป็นจุด ดังนั้นจึงเป็นบัญชีของจุด มหาสมุทรแห่งความรู้หลอมรวมอยู่ในจุดนี้ ตามการคำนวณทางโลกเช่นกันจุด (เลขศูนย์) ทำให้ 10 เป็น 100 และ 100 เป็น 1000 จงเพิ่มศูนย์ไปเรื่อยๆและเพิ่มจำนวนต่อไปเรื่อยๆ ดังนั้นสิ่งสำคัญคืออะไร? นั่นคือจุดใช่ไหม? ในทำนองเดียวกันในชีวิตบราห์มินพื้นฐานของการบรรลุผลทั้งหมดคือจุด

แม้แต่ผู้คนที่ไม่มีการศึกษาก็สามารถเข้าใจเลขศูนย์ได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าใครจะยุ่งหรือไม่สบายหรือสติปัญญาของเขาจะอ่อนแอเพียงใด ใคร ๆ ก็สามารถรู้ถึงบัญชีของเลขศูนย์ได้ ผู้เป็นแม่มีความฉลาดในการคำนวณใช่หรือไม่? ดังนั้นจดจำบัญชีของเลขศูนย์ไว้เสมอ อัจชะ

ลูกได้มาถึงบ้านที่แสนหวานของลูกแล้วจากสถานที่ต่างๆ บัพดาดาขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนสำหรับการสร้างโชคของลูก ลูกมาที่บ้านของลูก บ้านของลูกนี้เป็นบ้านของผู้ประทาน บ้านของลูกเองเป็นสถานที่ซึ่งให้การพักผ่อนและความสบายแก่ทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย ลูกได้รับการพักผ่อนและความสุขสบายไหม? ลูกมีการบรรลุผลถึงสองเท่า ลูกได้รับการพักผ่อนและความสุขสบาย (อาราม) และลูกยังได้พบรามาด้วยเช่นกัน ดังนั้นนี่คือการบรรลุผลถึงสองเท่าใช่หรือไม่? ลูก ๆ เป็นเครื่องประดับบ้านของพ่อ บัพดาดากำลังมองที่ลูกๆที่เป็นเครื่องประดับบ้าน อัจชะ

แต่ผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงอยู่เสมอโดยมีทุกความสัมพันธ์กับผู้เดียว แต่ผู้ที่สัมผัสกับสภาพที่เหนือบ่วงกรรม แต่ผู้รู้ถึงความสำคัญของจุดอยู่เสมอและกลับมายิ่งใหญ่ แต่ผู้ที่ได้รับพรของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของความพอใจจากทุกดวงวิญญาณ แต่ผู้ที่ให้พรเช่นนั้นแก่ทุกคน แต่ผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและทำการกระทำอย่างเป็นเครื่องมือ แต่ผู้ที่ประสบกับความสุขสันต์ธรรมชาติที่พิเศษสุดเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขสันต์ธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่จบสิ้นภาระทั้งหมด แต่ดวงวิญญาณที่มีโชคอย่างสม่ำเสมอเช่นนั้นความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากพ่อ ผู้ประทานโชค

บัพดาดาพบดาดี:

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับที่เวลาได้ผ่านไปด้วยความรวดเร็ว ในทำนองเดียวกันบราห์มินทั้งหมดจะโอบยบินได้อย่างรวดเร็ว ลูกกลายเป็นแสง ที่เป็นแสงและเบาสบายเป็นสองเท่าหรือไม่? เวลานี้มีงานรับใช้พิเศษที่จะต้องทำในการทำให้ผู้อื่นโอบยบิน ลูกทำให้ผู้อื่นโอบยบินในทำนองนี้หรือไม่? ลูกจะทำให้ทุกคนบินด้วยวิธีใด? โดยการรับฟังคลาส พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่ถ่ายทอดคลาส ด้วยหัวข้อใดก็ตามที่ลูกเริ่ม พวกเขาทั้งหลายจะมีประเด็นต่างๆเกี่ยวกับหัวข้อนั้นแม้กระทั่งก่อนที่ลูกจะเริ่ม! ดังนั้นลูกได้ทำแผนไว้แล้วหรือยังว่าลูกจะใช้วิธีไหนเพื่อให้ทุกคนโอบยบิน? เวลานี้จำเป็นต้องใช้วิธีเพื่อให้ทุกคนเป็นแสงที่เบาสบาย ภาระเหล่านี้ที่ทำให้ลูกขึ้นและลง บางคนมีภาระประเภทหนึ่งและคนอื่นมีภาระอีกประเภทหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นภาระของชั้นสสารของลูกเองหรือของชุมชน ภาระนั้นก็จะไม่ปล่อยให้ลูกโอบยบินได้ เวลานี้แม้ว่าบางคนจะสามารถโอบยบินได้ แต่ก็ด้วยพลังของผู้อื่น ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกทำให้ของเล่นบินได้ แล้วเกิดอะไรขึ้น? ของเล่นนั้นขึ้นไปแล้วลงมา แนนอนมันบินได้ แต่ไม่ได้บินตลอดเวลา เวลานี้เมื่อดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดโอบยบินได้แล้วเท่านั้น พวกเขาจึงจะสามารถทำให้ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดโอบยบินได้ และทำให้พวกเขาเข้ามาใกล้ชิดกับพ่อ ไม่มีวิธีอื่นนอกจากการทำให้ผู้อื่นโอบยบินและตัวลูกเองโอบยบินด้วยเช่นกัน ความเร็วของการโอบยบินลูกกำหนดไว้โดยวิธีการ มีงานมากมายแค่ไหนที่ต้องทำให้สำเร็จ และลูกมีเวลาเท่าไร?

เวลานี้อย่างน้อย 900,000 บราห์มิน จำเป็นต้องมีในตอนเริ่มแรก อันที่จริงแล้วจำนวนจะเพิ่มมากขึ้น แต่เมื่อลูกปกครองทั่วทั้งโลกจะต้องมีอย่างน้อย 900,000 ต้องใช้วิธีการที่สูงส่งตามเวลา วิธีที่สูงส่งคือวิธีการทำให้ผู้อื่นโอบยบิน ทำแผนสำหรับสิ่งนี้ จัดเตรียมชุมชนเล็กๆ เป็นเวลาหลายปีมาแล้วตั้งแต่บัพดาทอะแวคเริ่มต้น เวลามากมายได้ผ่านไปจากการได้รับการเลี้ยงดูจากรูปที่มีตัวตนและจากรูปที่อะแวคด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องทำสิ่งใหม่ๆ วางแผนการ วงจรของการโอบยบินแล้วลงมาเวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว มีการจดจำ 84 ชาติเกิดและวงจรของ 84 ชาติเกิด ดังนั้นในปี 1984 เมื่อลูกจบสิ้นวงจรนี้แล้วเท่านั้นที่กจักรของการสำนึกรู้ในตนเองจะทำให้ดวงวิญญาณที่อยู่ห่างไกลเข้ามาใกล้ สิ่งที่พวกเขาแสดงให้เห็นเป็นอนุสรณ์คืออะไร? เขาส่งกจักรออกไปในขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่งและกจักรของการสำนึกรู้ในตนเองก็ได้นำดวงวิญญาณให้เข้ามาใกล้ด้วยตัวมันเอง ตัวเขาเองไม่ได้ไป แต่เขาเพียงแค่ใช้กจักรของเขาเท่านั้น ดังนั้นเมื่อการหมุนนั้นจบสิ้นลูกจะสามารถดวงกจักรของการสำนึกรู้ในตนเองได้ ดังนั้นเวลานี้ในปี 1984 ใช้วิธีนี้เพื่อที่วงจรที่มีขีดจำกัดทั้งหมดจะจบสิ้นลง นี่คือนี่สิ่งที่ลูกคิดใช่หรือไม่? อัจชะ

บัพดาดาพบครู:

ถึงอย่างครูก็คือผู้ที่อยู่ในสภาพที่โอบยบินอยู่แล้ว การเป็นเครื่องมือเป็นวิธีที่จะใช้สำหรับสภาพที่โอบยบิน ดังนั้นการกลายเป็นเครื่องมือนั้นหมายความว่า ตามละครแล้ว ลูกได้พบวิธีที่จะใช้สำหรับสภาพที่โอบยบิน ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ประสบความสำเร็จอยู่เสมอโดยการใช้วิธีนี้ การกลายเป็นเครื่องมือคือการมีลิปต์ ดังนั้นผู้ที่ไปที่ไหนสักแห่งในหนึ่งวินาทีด้วยลิปต์คือผู้ที่อยู่ในสภาพที่โอบยบิน ลูกไม่ได้อยู่ในสภาพของการลงมา ลูกไม่ใช่ผู้ที่ขึ้นๆลงๆ แต่ลูกคือผู้ที่ช่วยคนอื่นให้พ้นจากการขึ้นๆลงๆ ลูกไม่ใช่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความร้อนของไฟ แต่ลูกคือผู้ที่ดับไฟ ดังนั้นจงประสบความสำเร็จ

โดยการใช้วิธีของการเป็นเครื่องมือ การเป็นครูหมายถึงการมีความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือ ความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือนี้ทำให้ลูกสามารถบรรลุผลทั้งหมดโดยอัตโนมัติ อัจชะ

คำพูดที่สูงส่งและอะวาก-

เป็นอิสระจากปวงกรรมและกลับมาเหนือปวงกรรมและปราศจากร่าง

เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพที่ปราศจากร่างหรือสภาพที่เหนือปวงกรรม จงกลับมาเป็นอิสระจากสำนักที่เป็นร่างของ “ของนั้น” ที่มีขีดจำกัดใดๆ กลับมาเป็นอิสระจากความตั้งใจที่เห็นแก่ตัวในการกระทำทั้งทางโลก(โลกกิก) และทางจิต(อโลกกิก) และในความสัมพันธ์ กลับมาเป็นอิสระจากปัญชกรรมของการกระทำในชาติเกิดสุดท้ายของลูกและจากการได้รับอิทธิพลจากธรรมชาติและชั้นสสารที่ไร้ประโยชน์ใดๆ อันเนื่องมาจากความอ่อนแอของความพยายามในปัจจุบันของลูก หากมีสถานการณ์ที่เป็นอันตรายของงานรับใช้, ชุมชนหรือวัตถุธาตุที่ทำให้สภาพดั้งเดิมหรือสภาพที่สูงส่งของลูกสั่นคลอนแล้ว นั่นไม่ใช่สภาพของการเป็นอิสระจากปวง จงกลายเป็นอิสระแม้กระทั่งจากปวงนี้ อย่าปล่อยให้ความเจ็บป่วยประเภทใดของร่างเก่าร่างสุดท้ายของลูกในโลกเก่านั้นทำให้สภาพที่สูงส่งของลูกขึ้นลง จงกลับมาเป็นอิสระแม้กระทั่งจากสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วสำหรับความเจ็บป่วยที่จะเกิดขึ้น แต่สำหรับสภาพของลูกที่ขึ้นลง - นั่นคือสิ่งซึ่งบอกของการติดกับอยู่ในปวง จงมีความคิดเกี่ยวกับตนเอง ความคิดเกี่ยวกับความรู้ และเป็นผู้ที่มีความปรารถนาดี เป็นอิสระจากการมีความคิดเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของร่างกาย นี่คือสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม

เป็นคาร์มาโยคีและละวางจากปวงกรรมใดๆอย่างสม่ำเสมอ และมีความรักต่อพ่ออยู่เสมอ นี่คือสภาพที่เหนือปวงกรรมและสภาพที่ปราศจากร่าง การที่จะสภาพที่เหนือปวงกรรมไม่ได้หมายความว่าต้องไปอยู่เหนือการกระทำ อย่าได้ไปอยู่เหนือการกระทำ แต่มีการละวางจากการติดกับอยู่ในปวงของการกระทำ ไม่ว่างานจะใหญ่โตเพียงใด อย่าให้มีความรู้สึกว่าคุณกำลังทำงานนั้น แต่เป็นเหมือนราวกับว่าลูกกำลังเล่นเกม ไม่ว่าจะมีความรู้ที่เลวร้ายใดๆเกิดขึ้น ไม่ว่าอาจจะมีความวิญญานมาอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อชำระสะสางปัญชกรรม แม้กระทั่งความทุกข์ทรมานใดๆของกรรมโดยผ่านร่างกาย ที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกอย่างต่อเนื่องก็ตาม จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากความปรารถนาที่มีขีดจำกัดใดๆ เพราะนี่คือสภาพที่ปราศจากร่าง ในขณะที่ลูกมีร่างนั้นและกำลังเล่นบทบาทของลูกในสนามของการกระทำด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสทางกายของลูก ลูกจะไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มีการกระทำแม้กระทั่งหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามการอยู่เหนือปวงของการกระทำในขณะที่มีการกระทำคือสภาพของที่เหนือปวงกรรมและปราศจากร่าง ดังนั้นเข้ามาในความสัมพันธ์ของกรรมโดยผ่านประสาทสัมผัสทางกาย แต่อย่าได้ผูกติดอยู่กับปวงของกรรม ใดๆ อย่าได้รับอิทธิพลจากความปรารถนาใดๆสำหรับผลของกรรมที่สูญสลายบางอย่าง “สภาพที่เหนือปวงกรรม” หมายถึงไม่ได้รับอิทธิพลจากกรรม แต่มีความเป็นนาย เป็นผู้ที่มีอำนาจ และมีความสัมพันธ์กับประสาทสัมผัสทางกาย และทำให้ประสาทสัมผัสทางกายของลูกมีการกระทำ ในขณะที่ลูกอยู่อย่างละวางจากความปรารถนาในช่วงเวลาสั้นๆ ลูกดวงวิญญาน ผู้เป็นนาย ต้องไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ แต่ในฐานะผู้ที่มีอำนาจ จงมีการกระทำต่อไป ทำให้การกระทำดำเนินไปในฐานะที่เป็นผู้ที่แสดงการกระทำ สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าการมีความสัมพันธ์ของกรรม ดวงวิญญานที่เหนือปวงกรรมจะมีความสัมพันธ์ ไม่ใช่มีปวง

“สภาพที่เหนือปวงกรรม” หมายถึงการอยู่เหนือ นั่นคือ ละวางจากร่างกาย ความสัมพันธ์ทางร่างกาย ทรัพย์สินสมบัติที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทั้งทางโลกและทางจิตและปวง แม้ว่าคำว่า“ความสัมพันธ์”จะถูกนำมาใช้ แต่หากมีการฟังฟังใดๆที่เกี่ยวกับร่างกายหรือความสัมพันธ์ทางร่างกายแล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นปวง ในสภาพที่เหนือปวงกรรม เนื่องจากการล่วงรู้ถึงความลับของความสัมพันธ์ของกรรมและปวงกรรม ลูกจึงอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอในทุกสถานการณ์ ลูกจะไม่มีวันขุ่นมัวหรืออารมณ์ไม่ดี ดวงวิญญานเช่นนั้นจะเป็นอิสระจากปวงของปัญชกรรมใด ๆ ของชาติเกิดในอดีตของเขา แม้ว่าจะเป็นผลที่มาจากปัญชกรรมของชาติเกิดในอดีตที่ร่างกายมีความเจ็บป่วยบางอย่างหรือแม้กระทั่งจิตใจอยู่ในความขัดแย้งกับชั้นสสารของดวงวิญญานอื่น ดวงวิญญานที่เหนือปวงกรรมจะไม่ได้รับอิทธิพลจากความทุกข์ทรมานของกรรม แต่จะเป็นนายและสามารถทำให้ปัญชได้รับการสะสาง การเป็นคาร์มาโยคีและการสะสางความทุกข์ทรมานของกรรมเป็นสิ่งที่บอกของการกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม ด้วยโยคะด้วยรอยยิ้มเขาจะเปลี่ยนความทุกข์ทรมานของกรรมจากการเหมือนถูกตรึงด้วยกางเขนให้เป็นเช่นหนามตำ และทำลายสิ่งนั้น นั่นคือเขาจะจบสิ้นความทุกข์ทรมานของกรรม การสามารถที่จะเปลี่ยนความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยสภาพคาร์มาโยคะของลูกคือสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ความคิดที่ไร้ประโยชน์คือเชือกที่ละเอียดอ่อนของปวงกรรมบางอย่าง ดวงวิญญานที่เหนือปวงกรรมจะสัมผัสกับความดีแม้กระทั่งในบางสิ่งที่ไม่ดี

ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะพูดว่า ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดี ฉันดี พ่อดี และละครก็ดี ความคิดนี้ทำงานเหมือนกรรไกรที่ตัดบ่วง เมื่อบ่วงถูกตัดลูกจะกลับมาอยู่ในสภาพที่เหนือปวงกรรม

เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพที่ปราศจากร่าง จงกลับมาเป็นอิสระจากความรู้เกี่ยวกับความปรารถนา ดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากความปรารถนาที่มีขีดจำกัดใดๆ เช่นนั้นจะเป็นคัมภีร์ ผู้ที่หัดเทียบกับพ่อ ผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน เช่นเดียวกับที่คลังสมบัติทั้งหมดของพ่อเต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าอยู่เสมอ และไม่มีการกล่าวถึงการบรรลุผลใด ๆ ที่ขาดหายไป ในทำนองเดียวกันจงเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดเช่นเดียวกับพ่อ ในขณะที่เล่นบทบาทของลูกในวงจรโลก การอยู่อย่างเป็นอิสระจากการควบคุมของความทุกข์มากมายคือสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพเช่นนั้น จงเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมด ผู้เป็นนายที่ทำให้ทุกอณูยะประสาทสัมผัสทางกายของลูกกระทำการ มีการกระทำและทันทีที่การกระทำเสร็จสิ้น จงกลับมาละวาง นี่คือการฝึกฝนของสภาพที่ปราศจากร่าง

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยน “ของฉัน” เป็น “ของท่าน”, เป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า และสัมผัสกับสภาพที่ไบยบิน
ร่างกายที่สูญสลาย ความมั่งคั่ง และจิตใจเก่าไม่ได้เป็นของลูก ลูกได้มอบให้กับพ่อแล้ว ความคิดแรกที่ลูกมีคือ: ทุกสิ่งเป็น“ของท่าน” พ่อไม่ได้รับประโยชน์จากสิ่งนี้ แต่ลูกได้รับประโยชน์ เพราะเมื่อลูกพูดว่า “ของฉัน” ลูกจะกลับมาติดกับ แต่ในขณะที่ลูกพูดว่า “ของท่าน” ลูกจะกลับมาละวาง โดยการพูดว่า “ของฉัน” ลูกจะมีภาระ แต่โดยการพูดว่า “ของท่าน” ลูกจะกลายเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าและเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เขาไม่สามารถไปถึงสภาพที่สูงสุดได้ จนกว่าเขาจะกลายเป็นแสง เพียงผู้ที่อยู่อย่างเป็นแสงเท่านั้นที่สามารถสัมผัสกับความปิติสุขโดยผ่านสภาพที่ไบยบินของพวกเขา มีความสุขสันต์หยิ่งในการอยู่อย่างเป็นแสง

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่มีพลังคือผู้ที่ไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากบุคคลใดหรือจากวัตถุธาตุใด

*** โอม ชานติ ***